

طراح تیتراژ: محراب مشهدیان

آثار قبلی: زیر خاکی ۱، بیگانه‌ای با من است، سرگذشت، پرده نشین، پرگار، هشت و نیم دقیقه، همه چیز آنجاست، پیدا و پنهان و....

طراح چه می‌گوید: پنج تا شش

قسمت سریال آماده بود و من در

جریان ماجرای قصه قرار گرفتم و متوجه شدم

شخصیت‌های اصلی هر کدام چه قصه‌هایی

دارند. به عنوان مثال کی دروغگو است؟

کی صداقت دارد؟ و... به همین دلیل بعد از

صحبت با تهیه‌کننده و کارگردان، سه اتود

برایشان آماده کردم تا به طرح نهایی رسیدیم

که شما بیننده آن هستید. با توجه به

موقعیت‌هایی که شخصیت‌های قصه در

آن قرار می‌گیرند و واکنش‌های متفاوتی هم

دارند، به همین دلیل طرح آینه شکسته را

انتخاب کردم که به این صورت چند پاره بودن

شخصیت‌ها هم نشان بدهم و در تکه‌های

شکسته‌شده تصویر بازیگران را قرار دادم و

اگر دقت کرده باشید فرم آینه شکسته برای هر

یک از شخصیت‌های قصه بزرگ‌تر و کوچک‌تر

می‌شود که این هم نمایگر شخصیت‌های

قصه‌های قصه است. البته من تصاویر

را چیده بودم روی این آینه‌های شکسته و

بعد تهیه‌کننده خودش انتخاب کرد که هر

برنامه «نردبان» با محوریت هوش روانه آنتن می‌شود

برنامه «نردبان» به تهیه‌کنندگی ملیحه کاظمی با محوریت ارتقای هوش و با حضور کارشناسان تربیتی از رادیو سلامت پخش می‌شود.

به گزارش روابط عمومی رادیو سلامت، ملیحه کاظمی، تهیه‌کننده برنامه نردبان دراین باره گفت: آشنایی با مهارت‌هایی در دنیای گسترده هوش‌ها،

ماجرای آینه‌های شکسته!

یک از این تصاویر روی کدام آینه باشد. دلیل دیگرم برای انتخاب آینه شکسته محوریت

سریال بود که گاهی قصه‌ها تلخ است. من

در طول این سال‌ها ساخت تیتراژ سریال‌ها و فیلم‌های زیادی را به‌عهده داشتم و طبیعی

است به‌خاطر کارمان حتما باید نمونه‌های

خارجی را ببینیم تا با جدیدترین متدها برای

ساخت تیتراژ آشنا شویم. ضمن این‌که

برای کار خودمان هم الگو خواهیم گرفت.

گاهی پیش می‌آید که برای خلق ایده‌ای برای

تیتراژ چند طرح را با هم کلاژ کرده و در نهایت

به یک ایده مشخص می‌رسیم. در مجموع

❖ کافی است از کنار خیابان عبور کنیم.

اولین چیزی که نگاه ما را می‌دزدد، ویتترین

کارهای ساده اما عمیق اکتفای‌کنندوبرخی دیگر به شکل گل‌درشت

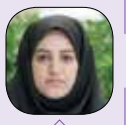
در آن چیدمان شده‌است. مسلما هر چه

ویتترین خلاّقانه‌تر باشد، نگاه عابران بیشتر

جلب‌می‌شود.

این ویتترین در آثار نمایشی باشروع تیتراژ

آغاز می‌شود؛ زیرا سازنده تیتراژ می‌تواند با

فاطمه عودبایی

رسانه

شناخت ابزار قابل ارتقا هستند.

این تهیه‌کننده اشاره کرد: در این برنامه کارشناسان تربیتی حضور دارند که می‌توانم به دکتر کامران شیوندی، متخصص امور تربیتی اشاره کنم. همچنین گویندگی برنامه را حسام‌الدین ریاحی به عهده دارد.

پشت صحنه

ویتترین سریال‌ها

بررسی تیتراژ ابتدایی سریال‌های ماه رمضان امسال

درگفت‌وگو با سازندگان آنها

نی‌توان از موضوع تیتراژ خیلی ساده عبور کرد. گرچه امروز به‌دلیل مشغله‌های فراوان کار نمایشی هستیم اما این موضوع دلیل نه هم ندانیم. البته نسل‌های قدیمی‌تر که با تیتراژ آشنا هستند، می‌توانند از این تغییرات آگاه شوند. کلام یک از هنرمندان بازی می‌کنند، موضوع اثر نمایشی دربیاورند. از این‌رو وقتی سریالی رأس ساعت مشع

یک اثر خلاّقانه، قلاب را به دهان مخاطب بیندازد و بیننده‌ها تا حدودی در جریان اثری که می‌خواهد ببینند، باشد. گاهی طراحان تیتراژ به مغازه‌هاست که چطور پوشاک و دیگر لوازم در آن چیدمان شده‌است. مسلما هر چه ویتترین خلاّقانه‌تر باشد، نگاه عابران بیشتر جلب‌می‌شود. این ویتترین در آثار نمایشی باشروع تیتراژ آغاز می‌شود؛ زیرا سازنده تیتراژ می‌تواند با

ای دل چه اندیشیده‌ای؟

❖ نام سریال: احضار

❖ شبکه: یک سیما

❖ طراح لوگو و تیتراژ: پژمان ابوالقاسمی

❖ آهنگساز و خواننده: آریا عظیمی‌نژاد

❖ شاعر: مولانا

«احضار» در هر قسمت با ثابت شدن تصویر پلان، محو آن برای آغاز شدن تیتراژ و نمایان شدن لوگوی سریال به پایان می‌رسد. لوگو تصویری است از نام سریال و نقطه

حرف (ض) در آن به صورت چشم جهان بین طراحی شده است. طراحی لوگو به همراه شکل تیتراژ را پژمان ابوالقاسمی انجام داده. لوگویی که در این مدت به‌خاطر حساسیت برانگیز بودن آن حرف و حدیث‌هایی را در پی داشته است. به جز این طرح کار ابوالقاسمی در تیتراژ

پایانی، چندان پیچیده به نظر نمی‌رسد و او و کارگردان احتمالا نظر به سادگی کار و جلب تمرکز بیشتر مخاطب به

سمت موسیقی داشته‌اند. در مورد لوگو، افخمی کارگردان

سریال مدتی قبل بیان کرد: «وجود چشم جهان بین

در لوگوی سریال با موضوع سریال ارتباط مستقیم و

همخوانی دارد. به فتوای اکثر علما برپایی یا شرکت

در مجالس احضار روح مذموم و حرام اعلام شده زیرا

اکثریت قریب به اتفاق چنین مجالسی بر پایه دروغ و

فریبکاری است. وجود چشم جهان بین که یکی از نمادهای

فراماسونری است، در لوگوی سریال به تبعات ویرانگری

اشاره دارد که برای شرکت‌کنندگان در هر محفل و مجلس

مخفی و سری ازجمله مجالس احضار به بار خواهد آمد.

وجود چشم جهان بین با هدف نفی برپایی یا شرکت در

مجالس و محافل مخفی ازجمله مجلس احضار روح بوده

است. کسانی که به فتوای علما ملتزم بوده و مخالف برپایی

یا حضور در این محافل هستند مشکلی با لوگو نخواهند

داشت لیکن اشخاصی که برپایی یا شرکت در مجالس

احضار ارواح را مباح یا ممدوح بدانند طبعاً با این لوگو

مخالف خواهند بود.»

در پایین این المان که بر صفحه‌ای سیاه حک شده است،

شناسنامه سریال با معرفی نام دست‌اندرکاران آن مرور

می‌شود. موسیقی هم از ابتدا با تیتراژ همراه می‌شود که چند

بیتی از غزلی از دیوان شمس هم با صدای آریا عظیمی‌نژاد و

آهنگسازی او با ریتمی تند خوانده می‌شود. شعر به محتوای

سریال بی‌ارتباط نیست و بیم‌دهنده درباره عقوبت اعمال

ناصواب انسانی و پاسخگویی در روز جزاست. آهنگ هم با

این مضمون همراه است و فضای ماورایی و گاه وهم‌آلود

سریال و قصه آن را یادآوری می‌کند. این حال با ترکیب ویولن، ویولاو ویولن‌سل که سازهای اصلی این قطعه هستند، ضمن ایجاد کشش و جذب مخاطب، حالت سرگشتگی شخصیت‌های فیلم‌نامه «احضار» میان صواب و ناصواب را به خوبی القا می‌کند؛ افکت آوایی نزدیک به دیجیریدو که در میانه آوازخوانی شنیده می‌شود هم به فضای ترس و اضطراب کمک می‌کند و نشان و سمبلی از نفخ صور هم می‌تواند باشد.

یکی از ویژگی‌های مثبت شناسنامه قطعه موسیقایی تولید شده برای تیتراژ این سریال تلویزیونی، نام بردن از نوازندگان است که گاه از پس شهرت خواننده و دیگر چهره‌های یک سریال، هنر آنان در خلق یک اثر خاطره‌انگیز و تأثیرگذار نادیده‌گرفته می‌شود.

محتوای غزل (ای دل چه اندیشیده‌ای در عذر آن تقصیرها...) انتخاب شده که چند بیتی از آن ابتدای تیتراژ پایانی با صدای عظیمی‌نژاد، اما بدون درج نام او به‌عنوان خواننده اجرا شده هم با محتوای مذهبی سریال یکسو است. هر چند این آواز کوتاه است و عظیمی‌نژاد نظری تمرکز بیشتر روی موسیقی و القای حس با آن داشته است. این اولین بار نیست که برای تیتراژ یک سریال از اشعار قدما استفاده شده است، این اتفاق به‌ویژه وقتی سریالی محتوایی این چنینی دارد بیشتر رخ می‌دهد. نمونه‌اش سریال روز حسرت که تیتراژ پایانی آن با آهنگسازی عظیمی‌نژاد، آواز مقداش شاه‌حسینی و غزلی (روزها فکر من این است و همه شب سخنم...) منسوب به مولوی بود.

امسال هم سازندگان سریال‌ها، توجه ویژه‌ای

به موسیقی تیتراژ و انتخاب خواننده داشته‌اند

پایان پرترانه قصه‌ها

❖ «گرافیک، حرکت و صدا» سه عنصری هستند که از دیرباز در تعریف‌های کلاسیک، حضورشان در عنوان‌بندی آثار ضروری شناخته می‌شود. حالا این عناصر اگر با ذوق همراه باشند و سازنده متناسب با محتوا و فضای فیلم یا سریال ترانه و آوازی را هم روی آن ردیف کند، گاه به اثری خاطره‌انگیز، تماشایی و شنیدنی بدل می‌شود که حتی می‌تواند جدا از سریال یا برنامه تلویزیونی که در آغاز یا پایان آن آمده است، مخاطب داشته باشد. در این صورت دیگر تیتراژ تنها راهی برای معرفی عوامل

یک برنامه، فیلم یا سریال نیست و ضمن کمک کردن به درک بهتر قصه و یکی شدن با فافت سریال برای ورود به دنیای آن، به واسطه بهره‌گیری از گرافیک جذاب و موسیقی درخرو، می‌تواند مورد توجه قرار گیرد.

از این قبیل تیتراژها کم نبودند. مثلا اگر در دهه ۸۰ سریال مسافری از هند را دیده باشید، احتمالا تیتراژها به‌ویژه تیتراژ پایانی آن و ترانه هندی‌اش در حافظه‌تان مانده است یا

موسیقی بی‌کلام و خوش‌ضرب سریال کیف انگلیسی که گویی بهانه‌ای برای حرکت بود و در پایان هر قسمت پرده‌ای را به رقص درمی‌آورد. در میان تعداد زیادی از تیتراژهای

خاطره‌انگیز، سریال‌های رضانی که معمولا به دلیل زمان خاص پخششان، بیشتر دیده می‌شوند، تیتراژهای پرمخاطبی هم دارند. گویی سازندگان این آثار بیشتر به دنبال

آن هستند که در این مورد گوی سبقت را از رقیبان خود در دیگر شبکه‌ها برپایند و ضمن

کار کردن با تیتراژسازان حرفه‌ای، با آهنگسازان و خوانندگانی همکاری کنند که نامی در

این عرصه برای خود دست و پا کرده‌اند. شاید بتوان گفت سابقه به یاد ماندنی شدن

تیتراژهای رضانی، به‌عنوان‌بندی پایانی سریال گم‌گشته برمی‌گردد که روی آن ترانه‌ای را

با صدای مجید اخشابی پخش می‌شد و سبب شهرت او پس از این اجرا شد. پس از آن

در آثار رضانی رضا عطاران هم تیتراژها مورد توجه قرار گرفت و فضای تازه‌ای را ایجاد کرد.

البته این‌که تیتراژی خوب باشد و موفق از کار درآید فقط در پند صدای خواننده‌ای شهره

نیست، آنچنان‌که از سریال او یک فرشته بود در خاطرمان هست که با یک موسیقی

متناسب با مضمون سریال و همچنین تصاویر و حرکاتی که نزدیک به آن بود، همچنان

جزو کارهای شاخص این ایام به‌شمار می‌آید.

امسال سه سریال رضانی شبکه‌های سیما هم تلاش داشتند با بهره بردن از عناصر

گرافیکی خاص مثل طراحی لوگو چشم جهان بین برای سریال احضار، استفاده از آوای

خواننده شناخته‌شده‌ای چون حامی در سریال بچه مهندس و سوز صدایی تازه در

تیتراژ سریال یاور، اثری خاطره‌انگیز و در خدمت مجموعه‌شان تولید کنند. در اینجا

نگاهی به عناصر مختلف تیتراژهای پایانی این سه سریال داشتیم که غالبا با آواز و

موسیقی که در خود دارند، بیشتر مورد توجه قرار گرفتند.

از من پپرس، خوبی حال

❖ نام سریال: بچه مهندس ۴

❖ شبکه: دو سیما

❖ طراح تیتراژ: سامان ارشدی

❖ خواننده: حمید حامی

❖ آهنگساز: سعید رضایی

❖ ترانه‌سرا: حسین غیاثی

تیتراژ پایانی بچه مهندس از آن نوع تیتراژهای نیی

برای تان تازگی داشته باشد و به لحاظ افکت‌ها

ویژه‌ای را در آن شاهد نیستیم. چند عکس از

در پشت صحنه سریال دیده می‌شود و رو

حسن غیاثی با صدای حمید حامی اجرا شده اس

«ترانه ایران» نام این قطعه است و در وصف

شده، مضمونی که با سریال در دو فصل آخر

است و البته با فضای خانوادگی و عاشقانه ز

اصلی این سریال که مخاطب سریال را از فضا

کرده، مناسبتی ندارد زیرا که دست سرنوشت

عشق سابق خود را به سمت همکاری در

کشاند و آنچه از ابتدا در شخصیت جواد

این نبود.

البته جدای از محتوا، ریتم تند و فضای ش

استفاده از گیتار الکتریک و آوازی که به فراخ

با انرژی و صلابت خوانده شده است به حال

سریال و شخصیت‌های آن نزدیک است. یک

این ترانه تیتراژ با دیگر تیتراژهای سریال‌های

فضای شاد و امیدبخش آن است. زیرا سریال

به لحاظ قصه و چه موسیقی و ترانه‌های پایانی